

Kevin Mitnick - Superhackern i Hollywood

av Håkan Almgren

För en tid sedan läste jag om superhackern Kevin Mitnick i ett lustigt sammanhang på *Entertainment Weekly's* hemsida. Kevin Mitnick, villkorligt frigiven sedan januari 2000 efter ett femårigt fängelsestraff, hade fått en roll i en TV-serie, en agentserie vid namn *Alias*. Serien har slagit an i USA och snart lär väl också vi kunna beskåda ironin på TV.

Ironin? undrar ni kanske.

Ja. Kevin Mitnick, som utmålats som informationssamhällets fiende nr 1, spelar CIA:s IT-specialist, som lierar sig med seriens kvinnliga hjälte. Kevin Mitnick som skådespelare, på det godas sida? Hm...

Hollywood har alltid hyst ett visst intresse för hackers och konsekvenserna av deras äventyr i datorsystemen. *Wargames* från 1983 är ett tidigt exempel. Hollywood utgår oftast ifrån mytbildningen kring hackers snarare än deras egentliga meriter. Därför lanserades filmen *Takedown* från 1999 som en realistisk skildring av Kevin Mitnicks framfart, "a true story!". Mitnick spelas i filmen av Skeet Ulrich, en stjärna på uppgående, känd från den första *Scream*-filmen. Tom Berenger, en stjärna på nedgående, har en mindre roll som FBI agent.

Filmens förlaga är en bok med samma namn, skriven av Tsutomu Shimomura, datorgeniet som under 1995 hjälpte FBI att fånga superhackern Mitnick. Som medförfattare står John Markoff, journalist på *New York Times*. John Markoff har också skrivit boken *Cyberpunk*, som ingående beskriver gänget kring Kevin Mitnick och de brott som de begick under åttiotalet.

Men redan under inspelningen av *Takedown* började protesterna. Unga hackers tog sig in på *New York Times* hemsida och ställde till med hyss. Hemsidan ersattes plötsligt av nakenbilder och porrlänkar och en text som frågade John Markoff om han sov gott om nätterna efter att ha hjälpt till med att sätta Mitnick i fängelse.

Trots denna förhandsreklam, gratis och allt, blev filmen ingen succé. Och i Sverige verkar den ha gått direkt till video. Men filmen är faktiskt sevärd, och längre fram ska jag förklara varför.

Först en kort introduktion till Kevin Mitnicks "karriär" och några av de metoder som förekommer i hackerns arsenal.

***

Det var i Los Angeles 1980 som Kevin Mitnicks karriär tog ordentlig fart. Han hade blivit del av ett gäng som precis som han själv var besatta av att behärska telenätet. Gängets kärntrupp bestod av Kevin och två andra, Roscoe och Susan (fingerade namn). Gemenskapen baserades på sökandet efter kunskap om telenätet och dess telefonväxlar. Denna kunskap var något man kunde glänsa med inför de andra och dela med sig av till de som ansågs värdiga. Kunskapen hade man bland annat lurat till sig från intet ont anande växeltelefonister och andra anställda inom telefonbolaget. Det kunde röra sig om telefonnumren som bolagets servicepersonal använde när de felsökte nätet, telefonnummer som gjorde det möjligt att ringa gratis. Ibland cirkulerade tekniska beskrivningar av telefonväxlarnas uppbyggnad och funktion. Fick gänget tag i en sådan plöjde de igenom den torra och tekniska prosan på jakt efter de guldkorn som skulle göra dem till någon andra såg upp till.

Kunskapen ledde inte bara till respekt bland gelikar. Den innebar också genuin makt. Man kunde på allvar jäklas med folk genom att stänga av telefonabonnemang, blockera telefonväxlar eller se till att någon fick en skyhögt teleräkning. Man kunde ringa samtal som vidarekopplades genom en rad olika länders växlar och som därmed var omöjliga att spåra.

När sedan televäxlarna övergick från elektromekanisk styrning till datorstyrning, blev makten över telenätet en fråga om makten över datorerna.

Och Kevin, Roscoe och Susan blev experter i varierande grad. Kevin blev bäst, så klart.

***

Första gången Kevin arresterades var 1981. Det började med att Kevin och Roscoe och en annan hacker, vid namn Mark, hade ställt in siktet på att lära sig allt om COSMOS, en förkortning för "Computer System for Mainframe Operations". COSMOS var ett program som användes i merparten av nationens telefonväxlar och ombesörjde abonnemang, felhantering, fakturering och mycket annat. COSMOS styrdes av ett dussintals kommandon och kunde man komma åt dem låg systemet öppet för manipulation. Kommandona fanns samlade på ett ställe, nämligen i manualerna på *Pacific Bells* COSMOS-center i centrala Los Angeles. Men det skulle vara lite väl riskabelt att bege sig in dit. Först skulle Kevin, Roscoe och Mark prova andra vägar.

För att en komma åt informationen som är nödvändig för ett intrång i ett datorsystem finns det en rad metoder. Inledningsvis handlar det om ganska otekniska tillvägagångssätt.

Ofta börjar man med manipulation av människor per telefon. Genom en rad telefonsamtal till företaget eller myndigheten som är av intresse kan en skicklig manipulator/hacker prata till sig en mängd information om personal, hierarki och vilka supportföretag som anlitas. Detta är Kevin Mitnicks specialitet.

En annan jordnära metod är "garbology", vilket på svenska kan översättas med "skräpologi", som går ut på att hackern dyker ner i företagets skräpcontainer och granskar soporna. Fynden en skräpolog kan hoppas på är:

- a) Utskrifter med användaruppgifter eller information om systemets katalogstruktur.
- b) Listor eller anteckningar med anställdas namn och telefonnummer. Gärna namn och telefonnummer till folk på supportföretaget.
- c) Minneslappar med lösenord, vilket skulle vara en fullpoängare.

Sedan återstår själva "hackandet" vid tangentbordet. Har de andra metoderna burit frukt, så blir hackandet mindre mödosamt och utdraget.

***

När Kevin, Roscoe och Mark gav sig på COSMOS-centret ägnade de sig först åt skräpologi. Men den gav liten utdelning. Någon verkade redan ha varit där.

Då bestämde de sig för att ta risken och bege sig in.

Klockan ett på natten mellan lördag och söndag, begav de sig in i centret. De agerade servicepersonal, roller de var vana vid att spela per telefon. Och Kevin, som i *Cyberpunk* beskrivs som rejält överviktig och extremt blyg, visade prov på sin skådespelarkonst genom att prata sig förbi nattvakten.

De letade sig fram till rummet med COSMOS-datorn. De hittade manualerna och bar iväg med dem och sade hej då till nattvakten och försvann.

Kevin och hans kumpaner skulle troligtvis ha klarat sig undan, om det inte varit för ett krossat hjärta.

***

Gängets enda kvinnliga medlem, Susan, hade ett förhållande med Roscoe. Åtminstone trodde hon det tills det visade sig att Roscoe råkat undanhålla att han redan hade en flickvän. En ordentlig sådan, som läste juridik.

Susans krossade hjärta i kombination med att åklagarmyndigheten börjat intressera sig för hennes egna illegala förehavanden, gjorde att hon tog kontakt med åklagarmyndighetens utredare. Hon begärde åtalsimmunitet mot att hon avslöjade vilka som varit inne i COSMOS-centret.

Givetvis fick hon som hon ville. Och åklagarens utredare lyssnade med intresse till beskrivningen av vad Kevin och Roscoe och Mark hittat på. När hon fortsatte med att beskriva vad de skulle kunna göra, med tanke på deras kunskaper och Kevins i synnerhet, så övergick utredarens intresse i fasa. Kevin kunde placera en logisk bomb i telesystemet, berättade Susan. Han skulle kunna slå ut stora delar av samhällets kommunikationer.

Utredaren såg framför sig samhällets snara undergång och tog med sig tre hårdföra, civilklädda poliser och begav sig hem till Kevins mamma.

Kevin var inte där, och hans mamma hade ingen aning om hans "fritidsaktiviteter". Hon hänvisade utredaren och poliserna till den synagoga där Kevin brukade arbeta efter skolan. Utredaren och poliserna körde dit och väntade på synagogans parkering.

Kevin kom mycket riktigt körande, men han anade oråd och svängde aldrig in på parkeringen utan trampade gasen i botten. Poliserna tog upp jakten. Av vad de hade skymtat av Kevin verkade han storvuxen. Kanske var han också beväpnad?

De prejade ut Kevin i väggrenen på infarten till motorvägen, drog ut honom ur bilen, tryckte ner honom mot motorhuven och klickade på handklovarna. Visserligen var han stor för sin ålder, men poliserna kunde genast konstatera att det knappast rörde sig om muskler, bara en rejäl fetma.

Dessutom hade Kevin blivit så rädd att han börjat gråta.

Under förhör angående den logiska bomben var Kevin nära att börja gråta igen. Nej, han hade inte placerat någon logisk bomb i telenätets datorer. Han skulle aldrig göra det heller. Han skulle aldrig få för sig att skada en dator.

Men han erkände sig skyldig till stölden av manualerna. Eftersom han bara var sjutton år och dessutom gick med på att vittna för åklagarsidan, slapp han fängelsestraff.

Det gjorde däremot inte Roscoe och Mark.

***

Den här historien och andra skildras detaljrikt i *Cyberpunk*. Mitnick är onekligen duktig på det han gör. Och filmen *Takedown* understryker detta faktum.

***

Filmen *Takedown* skildrar Mitnicks prestationer under nittiotalets första hälft. Filmen börjar med att han bryter mot villkoren i sin senaste villkorliga dom och blir efterlyst på nytt. Han går under jorden, dyker upp igen två år senare och söker då upp en kompis, som tar sig an honom som inneboende.

Det är när Mitnick tittar på en TV-sändning från kongressen, där man utreder en lagstiftningsfråga angående elektronisk kommunikation, som han först får syn på Tsutomu Shimomura. Shimomura är kallad till kongressen som expert i säkerhetsfrågor, och han demonstrerar för ledamöterna hur en vanlig mobiltelefon kan omvandlas till en "skanner" med hjälp av ett program han själv utformat. "Skanner" innebär i det här fallet att mobiltelefonen kan användas till att avlyssna andra mobiltelefoner.

Mitnick är ju ju på rymmen och inser nyttan av ett sådant program. Dessutom retar han sig på Shimomuras överlägsna attityd.

Han bestämmer sig för att testa den där Shimomura. Han använder en av sina vanliga metoder. Han ringer upp "Super Computer Center" i San Diego, där Shimomura

arbetar, och låtsas vara en anställd i ett företag med anknytning till centret. Men Shimomura avslöjar honom.

Som om inte det var nog har Shimomura mage att kalla honom korkad.

Kevin Mitnick går i taket.

Nu ska han ta sig in i Shimomuras dator och sno det där skannerprogrammet. Det får kosta vad det vill.

Och han lyckas. Han får till och med tag i mer än han hoppats på. Bland annat ett virusliknande program som öppnar alla system. Shimomura har utvecklat det i studie-syfte, för att lära sig hur hackers tänker och på så sätt skapa ett motmedel.

Programmet är krypterat och det tar tid innan Mitnick inser vad han fått tag i.

Nu börjar jakten på allvar. FBI och Shimomura gör sitt bästa för att fånga den onde superhackern.

***

Takedown är regisserad av Joe Chappelle, som gjort sig känd i skräckfilmskretsar. Ett av de mer kända och förhållandevis lyckade alstren är *Phantoms*, baserad på en av Dean R. Koontz skräckorienterade romaner. Och *Takedown* är hantverksmässigt inte alls oäven.

Manuset har däremot en del brister. Det största problemet är gestaltningen av karaktärerna. Kevin Mitnick, som är en fascinerande personlighet, engagerar inte och förblir en gåta (i negativ bemärkelse). Hjälten Tsutomu Shimomura är om möjligt ännu mer oengagerande, märkligt med tanke på att det är baserat på hans version av förloppet; han har dessutom agerat medproducent.

Nej, *Takedown*s förtjänster finns på ett annat plan. Man får nämligen se prov på de metoder som Kevin Mitnick använder sig av: manipulering av människor per telefon, skräpologi, klonade mobiltelefoner, med mera. Den biten är givande och intressant. Därför är filmen också att rekommendera, för än så länge finns det inte så många alternativ om man vill se någorlunda realistiskt skildrade hackers i aktion på filmduken eller TV-skärmen.

***

Vill man fördjupa sig i ämnet Kevin Mitnick är man tvungen att vända sig till litteraturen och (givetvis) Internet. Enligt honom själv innehåller varken *Cyberpunk* eller *Takedown* (såväl bok som film) rättvisa skildringar. Däremot har en journalist vid namn Jonathan Littman skildrat jakten utifrån Mitnicks perspektiv. Bokens titel är *The Fugitive Game*.

***

Kevin Mitnick är alltså missnöjd med hur negativt hans person skildrats i de flesta sammanhang och att begreppet "hacker" börjat bli synonymt med kriminalitet. Men drömfabriken har i alla fall gett honom lite plåster på sårerna, i form av en tillfällig anställning som skådespelare.

Och med tanke på hur ofta han spelat servicepersonal i olika skepnader borde en karriär som skådespelare passa honom som hand i handske.

Källor

Film:

Takedown (svensk titel: Operation Takedown); regissör: Joe Chappelle; medproducent: Tsutomu Shimomura. Distr: ScanBox. 1999.

Litteratur:

Hafner, Katie & Markoff, John: Cyberpunk – Outlaws and hackers on the computer frontier. Corgi Books 1993.

Shimomura, Tsutomu & Markoff, John: Takedown. Hyperion Books. 1996.

Littman, Jonathan: The Fugitive Game. Little, Brown & Company. 1996.

Hemsidor:

www.takedown.com

www.kevinmitnick.com

www.well.com/user/jlittman/game/bio.html

© 2002 Håkan Almgren